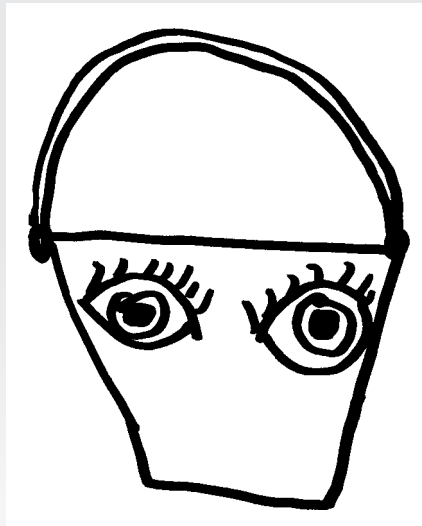

Sagt af børn

2002 – 2007

per-olof.dk

Sagt af børn 2002 – 2007
Udgiver: Per-Olof Johansson
ISBN 978-87-92534-04-0
2012
e-bog fra per-olof.dk
<http://per-olof.dk/sagt.pdf>

Forord

Det giver nok sig selv - alle kender situationen med at vi siger: Det burde vi egentlig skrive ned - når børnene har sagt noget klogt/morsomt/slående osv.

Som ansat i en Skolefritidsordning mødte man dette tit – og derfor fandt jeg på at oprette en konference i SkoleKom, hvor kolleger fra hele landet kunne bidrage – inden oplevelsen gik i glemmebogen.

Her var så muligheden for at komme af med det - og samtidig fornøje andre med historien.

Da jeg gik på pension i 2007 tog jeg historierne med mig hjem. En af de sidste af mine egne oplevelser af denne art lyder sådan her:

En far spørger mig, hvornår det nu er sidste dag. Da han er gået, siger Sara, børnehaveklasse: "Hvorfor er der noget som hedder 'sidste dag'. Jeg vil da savne dig" - I lige måde! kunne jeg så sige!

Meningen var at overgive samlingen til Folkemindesamlingen, for at bevare dem. Som situationen er med let adgang til spredning, forekommer det mere oplagt at stille samlingen til rådighed på Internet – for det er jo meningen med bevaringen – at gøre den tilgængelig. Og dermed tak for bidragene til alle kollegerne!

Per-Olof Johansson

Dreng trykker sig op ad børnehaveklasselæreren og siger: "Ih hvor du dufter dejligt Else".

Else krør sig lidt og siger det lyder godt. "Ja" siger knægten, " du lugter så dejligt af sprinklervæske".

"Det er synd Ritha at du er så gammel, for jeg kan godt li` dig."

En dreng kom helt ned at ligge, på en meget våd glidebane.

Han råber:

" Uh jeg fik buksevand helt op på ryggen."

Signe hjælper til med at bage kage. Hun står med håndmixeren og efter et stykke tid siger hun: "Dorte, jeg trænger til en pause for min arm er så forpustet!"

Kollegaen Margrethe går forbi på gangen og jeg råber ud: "Godmorgen Margrethe!". Robert fra børnehaveklassen siger med blink i øjet: "Sig mig - er hun dronning?" "!Nej" siger jeg, "dronning Margrethe arbejder ikke her." "Det vil ellers være sejt", siger Sebastian fra første, "-så kom hun med toget fra København".

Si'r den ene til den anden: "Der er altså nogen der diskuter-snakker"!

En tosproget elev til læreren: "Har du ikke fået malet dit hår?"

Den store Luciadag er her, og luciabruden Victoria er endnu ikke dukket op. Rasmus spørger: " Hvis nu Victoria ikke kommer, må jeg så godt være anfører for det der Lucia?????"

Tommy, 9 år kl. 06.40: "Jeg elsker varme boller, men hader kolde huer."

"Det er et digt", siger jeg, "det kunne være skrevet i 1723".

"Ja", siger Tommy, "men nu er det 2002". Og han fortsætter:

"Man kunne osse sige:

Jeg hader varme boller
men elsker kolde huer."

"Ja", siger jeg, "men jeg kan bedst li det første, for det kom fra hjertet, det andet er bare noget du siger."

Jeg får et gennemborende blik men ingen yderligere kommentar.

Jeg fortæller historie „fra gamle dage" i børnehaveklassen. Alle lytter og da jeg afslutter, siger Mads: „Det var en god historie, syntes I ikke Bente skal have et bifald?" „Ved I godt hvad et bifald er" spørger jeg.

„ Ja det er nok sådan en bakke hvor bierne falder ned fra"

Der blev talt meget om Astrid Lindgrens død i børnehaveklassen. Vi havde jo læst Emil-bøgerne og Pippi og om alle de andre. Da så også vores kære Halfdan gik bort, var vi alle sammen kede af det igen. Line rakte fingeren i vejret. "Jamen, er det så ikke bare godt, at vi stadig har H.C.Andersen?"

I forbindelse med et tema "Om sorg" i 2. klasserne havde vi besøg af præsten og til hende havde vi forberedt nogle spørgsmål. Et af de store spørgsmål var: Hvordan får man Gud til at elske sig? Til det svarede hun at det skulle man jo sådan set ikke gøre sig fortjent til osv. og så fortalte hun hvordan hun kendte én, som var præst i et fængsel i over 30 år, som hun nogle gange havde besøgt. Han havde haft meget dybe samtaler med de indsatte og givet dem forståelsen af at Gud også elskede dem selv om de havde gjort noget forfærdeligt. Den historie gjorde stort indtryk på børnene, men vi hastede straks videre til nogle af alle de andre spørgsmål. Jeg havde lagt mærke til, at én af klassens tænksomme drenge i lang tid havde siddet med hånden oppe, og som det sidste inden timen sluttede, nåede præsten lige at spørge ham.

Drengen:"Jeg vil gerne vide, hvad ham præsten egentlig havde gjort, siden han skulle sidde i fængsel i over 30 år?"

Vi sad en tilfældig dag og talte om alder. Nogle af børnene ville gætte på, hvor gammel jeg var. Der blev gættet på alt mellem 20 og 50 år. Da de efter en tid gættede sig til mine 35 år, kom det højlydt fra en af pigerne : " Nej....hvor er det synd! - så skal du jo snart dø!"

“Sikke dog et fint bælte, du har på i dag,” siger jeg til Nanna, “ - er det et, du har fået i fødselsdagsgave?” “ Jo det er et jeg har fået til min syvårsfødselsdag,”---- tænkepause-----
“jeg kan næsten ikke mærke at jeg er blevet syv år.”

Vi skal sende et indlæg som et led i vores introkursus. Af mig får i en lille historie fra det virkelige SFO-liv: Y fra 1.kl kommer hen og spørger "Karen, har du set en hvid fodbold, der er sort????!!"

"Daniel har en meget stor tålmodighed - den slipper bare for hurtigt op"

Pige fra 1. kl. kommer tilbage til SFO'en i Taxa. Da der samme dag er forældrekafe, sidder pigens far, pigen og jeg og drikker kaffe/saft sammen. Pigens far spørger interesseret. "Hvem kørte taxaen i dag?", pigen tænker lidt og siger: "Det var ikke ham der plejer at køre mig". "Hvem var det så ?" siger hendes far, "Var det John ?" "Nej" siger pigen, "det var ham med hul i håret" - meget rammende beskrivelse af en mand med begyndende måne.

Kennet kommer ind på SFO'en , er våd fra fødderne og op til midt på skinne benet: "Petrea - Petrea, jeg er blevet hel våd i fodenden."

Vi er på lejr på min hjemegn og derfor har jeg nogle børn med hjem og besøge mine forældre, da vi ankommer, går min far og spreder gødning på græsplænen, og det ser børnene. Senere i SFO'en taler vi om lejren, og at vi også var på bondegårds besøg. "Ja" siger en dreng til mig "og jeg var også med hjemme hos din far og mor og din far gik og smed lyserød krymmel på græsplænen."

En herlig bemærkning fra en dreng i 3 klasse:

“Hvilken forskel er der på en lærer og en hveps?”

Jeg kunne ikke svare, men drengen kunne med et stort blink i øjet:”Hvepsen er kun irriterende i august.”

Daniel på 7, da han skulle fortælle, hvordan det går i skolen i almindelighed og på fritidshjemmet i særdeleshed.:

“Så' der også fritidshjem. Det ' er li'som et frikvarter lige til kl. fem.”

På årets første skoledag, skulle Peter 6 år, lige fortælle en klassekammerat:”Min far kommer fra Tyskland, min mor kommer fra Varde og jeg kommer fra Danmark....”

For en del år siden arbejdede jeg på en byggelegeplads.

En ældre mand hentede jævnlige hestegødning til sin urtehave hos os.

En dag stod jeg og en af drengene og sludrede med manden, som fyldte sin lille trillebør. Drengen undrede sig tilsyneladende over, hvad manden skulle med gammelt hestemøg og spurgte:”Hvad skal du bruge det til?”

Manden svarede:”Det skal jeg have til mine jordbær.”

Der gik lidt tid og drengen så meget underligt på manden og sagde så:“- Hjemme hos mig får vi mælk på.”

Min nabo Dorthe arbejder i SFO'en.

Barn: “Laver du ikke andet end at være her i SFO'en?”

Dorthe:”Nej....”

Barn:”Hvorfor får du dig ikke et arbejde?”

Hej.

Jeg er pædagog i en SFO. En lille forhistorie....

Jeg plejer at betegne mig selv, som et stort barn, blot forklædt som voksen.

Det er 5. lektion. Jeg er ude på legepladsen sammen med 2-3 kollegaer. Masser af børn. Jeg cirkulerer lidt rundt og møder 3 drenge. De to af drengene er oppe at skændes. Jeg står lidt ved siden af og observerer drengene. Det udvikler sig, og da det ifølge dreng nr. 3 bliver for meget, styrter han hen til mig og råber "J - Hent lige en voksen. Palle og Peter er oppe at slås".

Det er vel den størst ros man kan få fra et barn. Jeg trak på smilebåndet, da jeg begav mig efter en kollega.

Pige 7 år henvendt til pædagogen:
"Man kan godt se du er ny i fritidsordningen".
"Nå-h, hvordan det"?
"Du har ikke så mange rynker"!

Dennis fra børnehaveklassen er på tur med en voksen ud over nogle marker i vinters.

Her møder de en mand, som viser en sten til Dennis, og siger følgende:

"Se her kan du se nogle mærker i stenen. De stammer fra istiden!"

Dennis tager benovet stenen i hånden, mærker på den og siger:

"Den er stadigvæk også kold"

Tidlig morgen. Jeg sidder ned. Emma på 7 år står og ser indgående på mig og tegner på min pande og siger: "Du har sådan en glad mund i panden!"

Ja så er der noget ved rynker :-)

Jeg har en 2. klasse til billedkunst. I dag da vi var ved at rydde op, forsøger Christopher at sætte sin pensel på plads i krukken, men penslen vil hele tiden vælte, fordi krukken egentlig er for fuld til flere pensler.

Først udbryder han: "Hov, den her pensel er da vist ikke helt død endnu....." Efter en kort pause tilføjer han: "Men man siger jo også, at træ er et levende materiale", hvorefter jeg leende må give ham helt ret !!

Jeg sagde til Lauritz 6 år: "Nå du starter på fritidshjem" Så så han lidt forarget på sin mor som kommenterede "Nå hør Per-Olof ved det allerede". "Hvor ved du det fra" spurgte Lauritz og jeg forklarede, at Cynthia på kommunen jo havde givet dem besked og også mig. "Nå," sagde han " Er hun farlig?" - Jeg bedyrede "Nej nej" - men hans spørgsmål lovede jeg mig selv, at jeg nok skulle give videre til Cynthia! - som svarede:"Hej Per-Olof: Det er dog sødt af dig og sende mig sådan en god historie. Jeg skal nyde den sammen med det gode vejr."

Vi snakkede forældres arbejde, og var langt omkring - blandt andet påstår en af drengene fra børnehaveklassen, at hans far er escortchauffør :-)

SFO'en var taget til marked, for at kigge dyr osv. Da vi kommer ind på markedspladsen, spørger en af børnene: "Hvor skal vi gå hen og dertil svarer jeg: "Det må I selv bestemme, I

kan bare gå rundt og kigge på boderne.” Hvorefter Pernille ligner et spørgsmålstegn og spørger forbavset: " Må vi bare gå løst?"

Børnene kom til mig og sagde de kedede sig, så foreslog jeg de kunne rende ud og spille dødbold....

Peter svarede:”Skal vi så gå ud og skyde bolden..... TIHI”
(han sagde det med et smørret grin ;-))

Pige i 1.klasse, der skulle fortælle om en episode, da hun var mindre:"Dengang jeg var mindre end mig selv..."

Et af mine førskolebørn, en lille pige på 5½, sad og spiste sin morgenmad sammen med mig en tidlig morgen.

Vi talte om, hvad der stod i avisen. Hun deltager aktivt i samtalen og siger "Min far blev ringet op af ham, der ejer Jyske Vestkysten, han ville sælge den til min far.. men min far ville ikke købe den, han har nemlig lige fået nyt arbejde!" Respekten for hendes far lyste simpelthen ud af øjnene på hende. Og jeg måtte klemme læberne sammen for ikke at ødelægge hendes benovelse.

Jeg er lærer på en efterskole for elever med læse- og stavevanskeligheder. Den første aften bruger vi på diverse

"lær-hinanden-lidt-at-kende" lege, og bogstaver skal selvfølgelig indgå her.

Eleverne bliver bedt om at stille op i rækker efter forbogstavet i deres fornavn, og Malthe på 10 (lærerbarnd) løber hen, da der bliver sagt "M" og siger glad - "Her stod jeg også sidste år."

Thomas 6. kl. i forbindelse med sin fremlæggelse om nat-sværmere:

“Natsværmere lever mest om natten.”

Min søn snakker i telefon med sin far som er blevet nr. 5 til klubmesterskabet i golf.

Frederik siger: "Nåh far det var flot, så er der kun 4 som er bedre end dig..." Kort pause, hvorefter han fortsætter: "Var det så Tiger Woods som vandt!" ;-)

I denne sommer har der været rig mulighed for at tage til stranden for at bade. Det har vi gjort, og mine to drenge er blevet rigtig gode til at svømme. Det fik mig til at tænke på sidste år, hvor min yngste på den gang 4 år sagde, at det gik rigtig godt med at dykke - nu manglede han bare at lære at trække vejret under vand.

Sidder en morgen og spiller Ludo med et par af pigerne der er i morgen-fritter. Da en af dem spørger mig om jeg ved

hvordan man får en fisk til at grine. Det måtte jeg så indrømme, at det vidste jeg ikke. Så kommer der prompte fra pigen "Man putter den da i kilde-vand" - ja hvad ellers.

Der er morgen og som vikar gennemgår jeg årstiderne med dem:

(Børnehaveklassen.)

Lærer: "Og hvilken årstid har vi så?"

Børnene gaber anstrengt og ruller med øjnene, men jeg går pædagogisk videre.

Lærer: "Jamen...hvordan er vejret? Sner der udenfor?"

Efter endnu mere gaben hører jeg pludselig Emil hviske til gabende Martin:

"Det er da utroligt at hun ikke selv ved det - vi har haft det mindst 1000 gange."

Jeg var nødt til lige at gå udenfor og brøle af grin. Som vikar kan det jo være svært at opretholde disciplinen.

Jeg var i skoven med en flok 6 årige fra vores specialklasse. Dagens projekt var en krybskyttefløjte (en flækket gren med et græsstrå i - frembringer samme lyd som et rådyr).

En lille rødhåret dreng sidder længe og kigger undrende på mig imens jeg snitter en fløjte.

Da jeg langt om længe er færdig og stolt viser ham fløjten og hvilken vidunderlig larm den kan lave, siger han med stolthed i stemmen: "Min far er bare meget sejere end dig !!" "Nååå-

hvordan da" spørger jeg og regner med at få et standardsvar om muskler eller lignende, men nej: "HAN GÅR TIL BLOK-FLØJTE"

Min lillesøster var ved tandlægen, som efter undersøgelsen gav hende besked på for fremtiden at bruge en elektrisk tandbørste. Det var hun nu ikke meget for. Hun var bange for at få stødtænder.

I svømmehallen, kravler et barn helt forpustet op af poolen: "Man kan fandme næsten ingen gang trække vejret under vand".

I institutionen tales der meget om sund mad. En dag kommer en af vores piger og stikker sin syntetiske saftvand op i mit hoved. - "Den her den er sund." "Nej det er den ikke..." svarer jeg, og inden jeg får sagt mere, siger hun: "Jo det er den, for det er sport".

Min søn er lige startet i skole, forleden weekend var han lige et smut med mig på den del af skolen, hvor jeg er ansat.

Han var med inde at se mit klasselokale og spør': "Mor hvor sidder du?"

Jeg peger på mit skrivebord som jo står ved tavlen... han kikker overrasket på mig og siger: "Jamen mor, er det så dig, der er læreren?"

Tja... hvad der dog sker inden i børn... vi siger noget og de tænker noget... Han vidste godt at jeg gik i skole (som mit arbejde!), men ikke at jeg var læreren! ;-)

I 1. klasse er vi ved at bygge 4-linge, 5-linge og 6-linge af centricubes.

Arbejder er organiseret i små grupper. De enkelte grupper har lov til at hente inspiration hos hinanden.

Da dagens arbejde var slut, kunne en elev stolt meddele følgende:

"Vi har 31 sexede."

Nu vi er ved det sexede: I 7. klasse indeholdt en dansk-englisk oversættelse formuleringen "Man tager en flok mennesker af begge køn..."

Da jeg rettede NN's oversættelse igennem, var formuleringen blevet til

"You only take the sexy..."

- Ja, hvad hjertet af fuld af..... ;o))

Jeg fortalte 2.kl. om Jesus, der bliver døbt af Johannes... "og så åbnede himlens sig, og der dalede en due ned" .... en høj glad røst lyder fra Bjarke på første bord: "Sådan én skød min far i går!"

Ja, her ude på landet bliver vi hurtigt bragt ned på jorden igen.

Jah, nu har jeg ikke kristendom i de mindre klasser men engelsk i overbygningen.

I 8. årg. har jeg en dreng der opfører sig meget barnligt og indimellem sætter min tålmodighed på hård prøve. Den brast så forleden og jeg knurrer, at han opfører sig som et barn i børnehaveklassen, hvortil en herlig pige kommenterer; "Jamen de er da også meget søde dernede!"

Jeg måtte smilende skynde mig at vende ryggen til knægten og pigen...

For at undgå trængsel i en lille garderobe finder jeg hver dag på nye måder, hvorpå jeg i smågrupper kan sende børnene fra klassen over til SFOén. Denne dag beder jeg alle de, der er født i januar om at rejse sig og gå. Dernæst februar etc. Da decemberbørnene har sagt farvel, opdager jeg en meget betuttet Frederik, der med blanke øjne sidder alene tilbage i klassen.

“Hvad er det med dig, Frederik?” spørger jeg. “Hvad er du født i?”

Forknyt kommer det fra Frederik:”Jeg er født i kejsersnit...”
Han fik lov til at gå alligevel.

Min svigerinde sidder i sin børnehave med 3-årige Sofie på skødet og ser bryllup. Da Mary stiger ud af limousinen foran Vor Frue i sin flotte hvide kjole, siger Sofie: "Jeg er ikke bange for spøgelser" Nej, "siger min svigerinde, "Det er du vel ikke." "Nej for de findes ikke i virkeligheden", siger Sofie, mens hun stirrer stift på Mary!

Hørt i SFO'en...

Maiken (bhk barn) og Helle (medhjælper) sidder og spiller MASTER MIND.

Efter utallige spil gætter Helle kombinationen i 2. forsøg....

Hun hoverer ud i mængden "Herover sidder mesteren, I kan bare komme an"..... o.s.v.

Det kommer tørt fra Maiken: "Så, Einstein.... kan du så vende dig om , så vi kan begynde igen."

Helle måtte lige rejse sig og gå afsides et øjeblik og knække sig af grin....

samme situation....

Maiken og Helle over et spil Master Mind.

Maiken: "Må jeg gerne smage din kaffe?"

Helle: "Nej, for så kan du bare ikke sove i nat!"

Maiken: "Nååå, nej - for så bliver jeg bare såe...." hun knipser med fingrene og ser eftertænksom ud.

Så lyser hun op og udbryder: "Aktiv! "

(Ja, vi siger så meget til vores børn) men meningen med ordet havde hun forstået.

I forbindelse med vores middelalderuge er vi i gang med at udforme et bål, som heksen skal brændes på.....

Vi skal til at afprøve "situationen" og skal derfor have sammenkaldt eleverne. En af eleverne udbryder i dybeste alvor: "Lad os nu få tændt bålet, så vi kan få sendt heksen til Bagsværd!!"

I morges så min datter 'Tintin - tur retur til månen'. Min mand sagde: "Sikke en stor rumraket."

Min firårige datter svarede prompte: "Ja, det er fordi der er så mange rum i."

Hørt i efterårsferien: Vi sidder og venter på bussen på Hillerød station. Vi kigger på toget til Tisvilde, og Annie spørger om nogen ved, hvad det tog kaldes. Signe foreslår "Soen"... (rettelig "Grisen"!)

Jakob fra bhkl.c har spist to af sine madder, og jeg prøver at motivere ham til at spise én mere. Det viser sig at være en med frugtpålæg, og jeg siger: "Det er jo den rene dessert: Om han ikke plejer at kaste sig over desserten?" Jakob siger: "Hvis det er pandekager, så kaster jeg mig over desserten, men ikke hvis det er en rugbrødsdessert!"

Jeg sidder med Frederik i sofaen og kigger i Lademanns børneatlas. Vi bladrede lidt i bogen og da vi kommer forbi siden med Finland, siger Frederik: "Øh Pia - Hvad finder man egentlig der?"

Morgenfritteren er slut, klokken nærmer sig 8:00 og børnene er i garderoben for at tage jakke og sko på.....

Kewin fra 2. kl.: "Vil du binde mine 'snører', Helle?"

Helle sætter sig på hug og rækker efter hans sko, mens hun siger: "Vi må da ha' startet sådan et binde 'snører kursus'.

Kewin: "Jeg kan da godt selv..... men jeg er lidt doven !!!!!"

Så fik han også lov selv.....

Helena fortalte ivrigt at hendes lillesøster skal have fjernet polypper idag, og derfor skal hun i fuld paradentose!

Første lektion omkring skakbrættet.

Først gennemgang af alle brikkerne - Samtaleuddrag: "Dette her er et tårn, denne en" ---- "en hest" udbryder barnet. Vi remser op og når til de to store figurer, "dette er så en konge" siger jeg og peger på den med korset på toppen "og den næste er en" ..... "prinsessen"..... siger pigen sødt. Så grinede vi

lidt af det. I anden gennemgang spørger jeg så:"- og hvad var det så for en brik?" og peger på tårnet..... "slottet" siger hun kækt, og så var den linje ligesom lagt.

En pige fra børnehaveklassen skulle pakke en hjemmelavet gave ind.

Jeg spørger hvem gaven er til ,hvorpå pigen svarer: "Det er til min far og mor, for de er heldigvis ikke skilt...-"

Nogle drenge fra 1.klasse har været uden for hegnet og modtager de nødvendige formaninger - påstår ikke noget om "at det vidste vi ikke" osv.

Et par dage efter synes jeg, jeg bør komme ind på sagen igen - der har været opstrammer på børnemødet - og jeg udpeger hegnet, som nok er nedtrådt, men markeringen er da ikke til at misforstå. Det påstår de heller ikke, tvært imod. Den ene siger: "Vi har trods alt gået i skole halvandet år!"

Jeg var ved at lære mine elever i 8.B om suffikser. Efter en kort forklaring bad jeg dem om selv at komme med eksempler de kendte. Camilla kiggede temmelig tænksomt ud i luften, mens de andre nævnte eksempler, og pludselig udbryder hun: "Buks!" Jeg kigger temmelig uforstående, men hun in-

sisterer og begynder at opremse: "Diskret buks, smart buks, denimbuks, cykelbuds, ridebuds, ... og bangebuds."

Under en af de mere højtravende samtaler i 3.kl., kom talen hen på, hvordan Gud var blevet skabt.

- "Hvem har egentlig født Gud?"

- "Det har en gudmor!!!"

Der var osse én der mente at Gud var mere livlig i gamle dage, med brændende tordenbuske og lynild på bjerget og sådan noget. "Vi hører ikke så meget til ham mere."

Jamen, det er da dejligt at være lærer.

Nogle hører åbenbart oftere fra Gud end andre! Snakken gik om ønskesedler, og en pige i BH-kl. var helt sikker på at hun fik tøj i julegave for: "...hjemme hos os synger de den dér med klædeskabets bud".

Vi fik opklaret misforståelsen: Kimer, I klokker, 2. vers
..kommer fra Gud / bringer os glædskebuds bud

Endelig nogle dejlige forårsdage, hvor det igen bliver sjovt at bruge rulleskøjterne på legepladsen.

En gruppe piger taler om, hvor gode de er til at løbe på isskøjter, men at de også er ret gode til at rulle.

"Se mig - det her er en rullepiuit"

Et barn ville gerne være krockarl i eventyret "Hvad fatter gør er altid det rigtige" af H.C. Andersen. Han bliver pludselig ked af det, og siger at han ikke vil være krockarl alligevel. Jeg spørger hvorfor? "Jeg vil ikke være i en sæk med rådne æbler."

Første dreng: "Rikke, ved du godt at Dirch Passer faldt død om på scenen?" Inden jeg når at svare...Indigneret anden dreng: "Det passer i hvert fald ikke!!! - Jeg så ham selv i en film i lørdags!"

Susanne 3. klasse skriver i sin hjemmeopgave 'Skriv alle de eventyr du kender af H. C. Andersen': "Den grimme ælling, den standhaftige stensoldat, Hans og Grethe (!), Lille Svend og store Svend..."

Tjah... lykkedes undervisningen...?

Lille dreng i 1. klasse rækker resolut hånden op og siger med stolthed i stemmen "Min mor skal have nye patter i dag!". Hvad gør man, efter man så sagligt som muligt har forklaret en måbende klasse, hvad han taler om? - Griner man fordi det er helt forrykt eller græder man fordi nogle forældre har involveret en lille dreng i for meget, med et ikke så heldigt sprog? Drengens mor skulle nemlig helt rigtigt have lavet nye bryster den dag!

Med et, tog en af ungerne sig til brystet, og sagde: "Kan vi ikke holde en pause, jeg har fået sidestik..."
Det morede jeg mig meget over, og derpå holdte vi en lille pause..

Jeg arbejder både i SFO og børnehave, hvor jeg overhørte følgende mellem to 3-årige børn: Vi sad ved bordet og spiste. En pige siger: "Må jeg godt få perberfrugterne."
En dreng retter sig op med et ryk og siger til pigen - meget pædagogisk:
"Kan du sige PIV". Pigen siger PIV og drengen siger til hende: "Det var flot. Det hedder nemlig PIVerfrugter."

To drenge er på vej hjem en varm sommerdag for at spille fodbold på computeren. Pædagogen opfordrer dem til at spille udenfor i det gode vejr, men den ene dreng siger: " Jamen, ledningen er ikke lang nok."

"Hvad er det for en tåge, der af og til ligger henover marker og enge" elev i 1.klasse : "Det er mosekonen der brækker sig."
tja...

Vi har lavet masker til vores optræden til forældrearrangement. S skal være tiger og har sammen med en anden pige fra klassen lige fået lavet sin maske, de to piger sidder med maskerne på og småsludrer ..bl.a. om at de ligner kattermasker... Pludselig siger A til S: "Hvad siger du?" S.: "Nå det er såmænd bare fransk, det er kærlighedens sprog, det er et sprog man ikke taler....."

I 1 klasse har vi øvet på vores lille dyreoptrin til forældrearrangement, hvor børnene skal danse og synge.... oftest pige og dreng sammen.

Da vi er færdige og har legetid kommer S op til mit bord sætter sig tæt op af mig og siger: "Jeg synes at Mathias er blevet

så mærkelig efter vi er begyndt at lave optræden....." Hvordan mærkelig spørger jeg...

"Han opfører sig mærkeligt, jeg tror han er forelsket i mig." .....

Under den obligatoriske udetime.....det er koldt og man må gå sig varm.....snakker jeg med et par drenge om hvor vigtigt det er at de har deres jakker på. Samtalen udvikler sig og vi taler om at blive syg....."Orhhhh hvad" siger Robert: "Jeg har da prøvet at ha' 40 procent i feber." Det er ikke nemt at holde alle de betegnelser fra hinanden.....men jeg forstod hvad han mente, og det gjorde de andre drenge også.

Pige på 6 år kommer hen til mig og siger : "Kan du ikke hjælpe mig med at stave til Skildpadde - jeg er nået til Æ".

Vi møder kl. 6, men kl.7 er der endnu ikke mødt så mange børn - måske tre i dag.

To børn fra 1. klasse dukker op og jeg møder dem i vores prægtige rotunde, så høj som en anden riddersal og jeg hilser dem chevaleresk med et langstrakt godmorgen og slår ud med armen. Hvor til M. med et ironisk smil om læberne spørger: "Hvad skal den skide høflighed til for?"

Jeg fortalte glædesstrålende min bh.- kl.- børn at Kronprinsesse Mary skulle have en baby...En af pigerne spurgte forundret: "Med hvem?"

Sanne fortalte om en dejlig legeplads hun havde besøgt.
- Der var osse et reb man kunne hænge sig i !

Vi sidder i bussen og er på vej til svømning.
Snakken går mellem børnene og pludselig siger Yasmin:
"Allah har lavet ALT, også Lalandia."
"Det kan godt være" siger Sofie, og tilføjer tørt:"Men FCK har købt det...."

Et antal piger og drenge fra bh. kl. og 1. kl. sidder og fingerstrikker og har med mellemrum brug for lidt hjælp. En af pigerne beder mig om hjælp til at skifte tråd og ser på mig et smil og store bedende øjne. Hun ved godt, at jeg er klar over, at hun kan selv, så jeg svarer - at de der store bedende grønne øjne nytter ikke en dyt, for hun kan sagtens selv. Straks er der en anden pige ved siden af, der ser på mig med sine store grønne øjne og siger: "Hvad så med de her, virker de ?"

Sidder og snakker hyggeligt med en 8. årig dreng om forskellige dagligdags ting. På en eller anden måde ryger vi ud af en mere filosofisk tangent og begynder at snakke om liv og død. Vi snakker bl.a. om, at man aldrig kan vide hvor længe man lever, og at det derfor nok er ret fornuftigt at huske at få gjort nogle gode ting og nogle ting man kunne tænke sig. Han stirre ud i luften og siger med ærgrelse i stemmen : "Jeg må altså ikke køre bil."

På legepladsen, kommer en dreng hen til mig og siger:"Der er en af de store der render rundt med en ishockeystav over hovedet og leger manden med Bleen, det betyder døden.....”

Pierre fra 3. kommer hen til mig i frikvarteret: "Trine - kender du godt det der med stjernetegn - dem man kan se i bladene?" "Ja" - siger jeg

"Jeg er tvilling" - siger Pierre - "for jeg har en lillebror, og vi er lidt ligesom tvillinger" "Nu er det ikke lige det, det kommer an på" - siger jeg.

"Det der bestemmer hvilket stjernetegn man er, er hvilken måned man er født i." "Så kan det være, jeg er tyr" - siger Pierre glædestrålende - og stormer afsted inden jeg når at sige mere.....

(Læser i dagbladet Information, at '1. maj børn' er børn, der starter i SFO i maj og begynder i skolen til august.)

En morgen i SFO. Jeg er ved at sætte sedler vedrørende sommerferie op på alle '1. maj børnenes' garderobepladser. En 5 årig pige ser på mig med bekymret udtryk og siger: "Er det eftersidninger?"

Står og snakker om vejret. - at det er lidt køligt denne eftermiddag. En af børnene ser på sine bare arme, hvor hårene stritter.

"Se, jeg får helt kysegullinger ! "

Jeg sidder og spiller 'Hvem er hvem' med en pige i 2. klasse. Hun spørger om en person er en mand eller dame, hvortil jeg siger, at Poul er en mand. Lidt undrende siger hun: "Det ligner ellers min farmor - hun har nemlig også hvidt hår og briller"

Det er endnu en varm sommereftermiddag i SFO'en. De fleste børn er ved at være færdige med at spise den portion vanilieis, som alle har fået.

Jeg sidder ved et bord sammen med en 6 årig dreng, der har skrabet det sidste op fra sin tallerken. Han iagttager mig opmærksomt spise min is, og siger at han er mere sulten, hvortil

jeg svarer at han bare kan spise det sidste af sin madpakke i køleskabet. Han sidder igen lidt og ser på mig og min tallerken is, og gentager så mere bestemt, at han altså er mere sulten, og at madkassen er tom. Denne gang ser jeg bare på ham uden at kommentere hans ønske, mens jeg smiler lidt til ham. Han fortsætter med at se på mig og siger så med overraskelse i stemmen: "Har du overhovedet ikke tænkt dig at gøre noget ved det?"

I et halvkvalt grin undgår jeg kun lige at få pustet et stykke is op i næsen.

Jeg har musikalsk legestue med ca. 15 dagplejebørn og børnehavebørn hver onsdag på "min" friskole.

Vi synger hver gang en sang hvor man skal klappe forskellige steder på kroppen: hovedet, maven, knæene osv.

Når vi har sunget et par vers plejer jeg at spørge børnene, hvor vi så skal klappe - og sidste gang råbte Thomas på 3 med store lysende øjne: "Vi skal klappe på babserne."

Ja.....børn har mange associationer.

På en koloni her i sommer er jeg ude at gå en tur med en gruppe børn. Vi går hen til et stort og meget højt teletårn i nærheden. Jeg fortæller børnene, at det nok er et tårn, der bruges til et eller andet, når man snakker i mobiltelefon. Et pige på 7 år siger tænksomt, men selvsikkert: "Ja...det er derinde alle sms'erne er".

Hvilken fantastisk logik.....

Da vi skiftede fra okTOber måned til november, mente en af vores børnehaveklassepiger, vi var nået til okTREber måned.

I vores børnehaveklasse har vi en tredelt madras, som min kollega bruger, når vi har møder senere på dagen. Da et af vores børn stak hovedet ind i klassen om eftermiddagen, netop som min kollega stod og foldede madrassen ud, fik hun denne bemærkning: "Skal du lægge dig ud?"

Et barn i SFO fra børnehaveklassen siger:
"Hvis noget går galt i en flyver, så får man sådan en rygsæk, så trækker man i en snor og så kommer der en fladskærm."

En af mine kolleger blev spurgt af sin 1.klasse:
"Hvad ser du i fjernsynet?".
Hun svarer:
"Jeg kan godt lide at se krimier."
Hvorpå en af eleverne sagde: "Nå ligesom Barnepige"
(Barnaby mener hun.)

Nogle børn fra børnehaveklassen var ved at lege Robin Hood (Disneys udgave). Maria (voksen) var med og var Lady Marian.

Lasse var Robin Hood og skulle ud at plyndre. Maria sender ham et fingerkys, da han går.

Han stopper brat op og siger: "Forresten så tror jeg hellere, jeg vil være bjørnen!"

Man skal vel ikke sælge sig selv helt for at bevare sin helte status.....

Vi var ved at spise og havde kun børnehaveklassen. De talte om hvordan man bliver født og der var flere forskellige forklaringer men så sagde Daniel: "Jeg blev født noget med dronningen!"

(Kejsersnit mente han!)

Der kom også et længere afsnit fra hvad jeg bedømte til at være en af de udgivelser, der findes i forvejen, så den er udeladt. De her indsamlede historier viser, at vi ikke behøver at gå over åen efter vand!

Andre lignende bøger:

Erik Kaas Nielsen: Det lille folk. 1965

- - - Gæt en Gåde. 1967

Sven Sabroe: Saadan er Børn. 1947

Kristen Bjørnkjær: Barn og barn imellem. 1976

Elsa Gade: Guldkorn – Livet set fra børnehøjde. 1992

Jean-Charles: Koen har fire hjørner. 1967

